

ועדת שחרורים במקום מושבה בבית הסוהר קציעות לפי חוק שחרור על תנאי ממאסר, התשס"א - 2001

וש"ר 19-02-6288 (אסיר) נ' מדינת ישראל

בפני
לפני יו"ר ועדה, כבוד השופט חיים חדש
חבר ועדה – מר אשר זיו, קרימינולוג
חברת ועדה – גב' בת שבע זידמן, עו"ס
נציגת שב"ס – גב' מירב כהן בן מוחה
מזכירת ועדה – גב' אוראל עזר

מבקש (אסיר)
ע"י ב"כ עו"ד ראוף נג'אר

נגד

משיבה מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד וליד אלבז

החלטה

1. עניינה של החלטה זו היא בקשת האסיר, על פי סעי' 3 לחוק שחרור על תנאי ממעצר, תשס"א – 2001 (להלן: "החוק"), לאחר שהשלים 2/3 מתקופת המאסר שהושתה עליו, לשחררו על תנאי מנשיאת יתרת תקופת מאסרו (להלן: "שחרור מוקדם"):
- 1.1 האסיר מרצה מאסר ראשון, לתקופה של שנתיים וארבעה חודשים בגין ביצוע עבירות של ירי לעבר אדם וסחר בציוד מלחמתי.
- 1.2 בהתאם למפורט בגזר הדין, בית המשפט הצבאי ביהודה, מיום 23.1.19, ביצע האסיר, בסוף שנת 2015, ביחד עם חבריו, ירי לעבר מחסום קלנדיה: האסיר, בעודו נוהג ברכב, לקח את כלי הנשק מחברו וביצע ירי של שני כדורים מחלון הרכב.
- 1.3 בהמשך – כך מפורט בגזר הדין – מכרו האסיר וחבריו את כלי הנשק לאדם שזהותו בלתי ידועה.
- 1.4 ההודאה נמסרה במסגרת הסדר טיעון והצדדים נימקו את ההסדר, בין היתר, בעברו הנקי של האסיר, הודאתו באשמה והחיסכון בזמן השיפוטי וכן הודיעו הצדדים כי

ועדת שחרורים במקום מושבה בבית הסוהר קציעות לפי חוק שחרור על תנאי ממאסר, התשס"א - 2001

וש"ר 19-02-6288 (אסיר) נ' מדינת ישראל

- 1 לקחו בחשבון את העובדה שלא נגרם כל נזק כתוצאה מן המעשים ואירוע הירי כלל
2 לא אותר.
- 3
- 4 1.5 בית המשפט הצבאי ציין בגזר דינו כי עצם הנכונות לאחוז בנשק, לכוונו לעבר מטרה
5 פוטנציאלית וללחוץ על ההדק, היא המהווה נסיבה מרכזית לענישה, ללא קשר
6 לאפשרות פגיעה ובנוסף, אף סחר האסיר בכלי הנשק ובכך הגביר את הסיכון כי כלי
7 הנשק יגיע לידיים עוינות ומשם הדרך קצרה לפיגוע בחפים מפשע.
- 8
- 9 2. בא כוח היועמ"ש התנגד לשחרור המוקדם והפנה לנסיבות כתב האישום; לעובדה כי הקנס
10 שהוטל על האסיר טרם שולם; להתנגדות שב"כ לשחרור המוקדם וציין כי העבירות בגין
11 מרצה האסיר את מאסרו – מטרתן הייתה פגיעה בחיילי צה"ל או בכוחות הביטחון ואלו
12 מעשים אליהם מגיעים ממניע אידיאולוגי מסוכן ואין בפנינו כל הוכחה כי האסיר עשה דבר
13 על מנת להוכיח כי זנח דרכו זו.
- 14
- 15 3. בנוסף, טען בא כוח היועמ"ש כי התנהגותו של האסיר בכלא איננה תקינה ומלווה בעבירות
16 משמעת ולכן סבורה המדינה כי האסיר לא עמד בנטל המוטל עליו להוכיח כי מסוכנותו
17 אוינה.
- 18
- 19 4. בא כוח האסיר ביקש לשחרר את מרשו שחרור מוקדם, מן הטעמים שפירט בפנינו לעיל ובין
20 היתר טען כי העבירות בוצעו בשנת 2015 בעוד מרשו נעצר לראשונה בחודש מרץ 2018 וזאת
21 ההוכחה הטובה ביותר לכך שהאסיר זנח את דרכו האידיאולוגית עוד לפני שנתפס ונעצר.
- 22
- 23 5. בא כוח האסיר טען כי הייתה זו מעידה חד פעמית שבה ביצע מרשו ירי ממקום מרוחק, עם
24 נשק מאולתר, ירי שלא פגע ברכוש או באדם ולמעשה נותר לא מאותר ואם לא היה מודה
25 בביצוע העבירות כנראה שלא היה עומד לדין.
- 26
- 27 6. עוד טען בא כוח האסיר כי מדובר בצעיר שנעצר כחודשיים לאחר שהתחתן וגם אם חטא, הרי
28 הוא החליט שזו לא דרך חייו.
- 29
- 30 7. לגבי חוות דעת שב"כ, טען בא כוח האסיר, כי מדובר בחוות דעת כללית שלא מוסיפה בעצם
31 דבר לוועדה, שכן חוות דעת שב"כ אמורה להניח בפני הוועדה חומרים, מידעים, עובדות –

ועדת שחרורים במקום מושבה בבית הסוהר קציעות לפי חוק שחרור על תנאי ממאסר, התשס"א - 2001

וש"ר 6288-02-19 (אסיר) נ' מדינת ישראל

- לצורך הדוגמא, שהוא עדיין משויך לארגון כלשהו או שנטל חלק באירוע או דיבר או יצר קשר עם אחרים – והעובדה שאנחנו לא רואים את כל זאת, חייבת להיזקק לזכותו.
8. בא כוח האסיר ציין כי אין חמ"ן שלילי אודות האסיר בין כותלי הכלא, שכן גם בתוך שטח בית הסוהר משתדל האסיר ומנסה להתרחק מאותן בעיות ומאותה אידיאולוגיה וזו גם הסיבה שהוא בחר לשהות באגף המשויך לפתח, כי זהו הארגון המתון ביותר, שחתום על הסכמים ומשתף פעולה בפן הביטחוני עם מדינת ישראל. לטעמו, מדובר בעבירות משמעת שהן זוטי דברים, עבירות קבוצתיות שמי שנמצא באותו אגף נענש.
- 8.1 עוד טען בא כוח האסיר כי רוב העבירות מבוצעות באופן קולקטיבי וכל האסירים נענשים כאחד, למרות שלא כולם נוטלים חלק אקטיבי באותן עבירות.
9. בא כוח האסיר ציין כי מרשו הודה בהזדמנות הראשונה, חסך זמן שיפוטי יקר, נטל אחריות על המעשים חרף העובדה שהאירוע לא התגלה בזמן אמת ובחר שלא לנהל הוכחות.
10. לעניין הקנס, טען בא כוח האסיר כי שוחח הבוקר עם בני משפחתו של מרשו, הם לא ידעו שהוועדה מתקיימת היום והם מתכוונים לשלם היום את הקנס.
- 10.1 מכל מקום, ביקש הסניגור כי ככל שבקשתו של האסיר תתקבל, להתנות את השחרור בתשלום הקנס.
11. האסיר עצמו טען כי בכלא למד לקח, למד המון דברים וסיפר כי הוא רוצה לפתוח דף חדש, לעבוד ולכלכל את משפחתו.
12. "סיימתי עם זה" – טען האסיר – "אני רוצה לחזור לעבוד, אני לא רוצה בעיות. אני לא רוצה לחזור לקו הזה. יש לי אחריות עכשיו, יש לי בית שאני צריך לכלכל אותו".
13. לגבי עבירות המשמעת בבית הכלא, טען האסיר כי לא לקח חלק באותה פעילות, את המעשים ביצעו החבר'ה שישבו באותו אגף ונועד ולהסתיר את השמש.

ועדת שחרורים במקום מושבה בבית הסוהר קציעות לפי חוק שחרור על תנאי ממאסר, התשס"א - 2001

וש"ר 19-02-6288 (אסיר) נ' מדינת ישראל

- 13.1 לגבי העבירות שבגינן הוא מרצה את עונש המאסר טען כי הם לא הבינו את ההשלכות בגלל שהיו ילדים והירי בוצע ממרחק ולא בכוונה לפגוע.
14. סעיף 3 לחוק קובע, בין היתר, כי וועדת השחרורים לא תשחרר אסיר, שחרור מוקדם, אלא אם כן שוכנעה כי האסיר ראוי לשחרור וכי שחרורו אינו מסכן את שלום הציבור.
15. השאלה אם אסיר ראוי לשחרור מתמקדת בעיקר בהתנהגותו של האסיר בכלא, במשולב כמובן עם חומרת העבירות, וגם נכונותו להשתקם, להטיב את דרכו ולקחת אחריות על מעשיו.
16. בהקשר זה, קובע דוח המנהל כי לאסיר אומנם אין חמ"ן שלילי עדכני, אולם נרשמו לו עבירות משמעות בחודש מאי 2018 ובחודש ינואר 2019 – וכבר מן הטעם הזה לא ניתן לקבוע כי הוא ראוי לשחרור מוקדם.
17. אלא שכאמור, קבעה הפסיקה, כי השיקול העיקרי האמור להנחות את הוועדה, הוא האם ועד כמה יסכן שחרור מוקדם את שלום הציבור.
18. אין ספק כי עבירות של ירי ומכירת נשק לאדם שזהותו איננה ידועה הן עבירות חמורות ביותר, המסכנות את שלום הציבור ובצדק רב ציין בית המשפט הצבאי כי עצם הנכונות לאחוז בנשק, לכוונו לעבר מטרה פוטנציאלית וללחוץ על ההדק מהווה נסיבה מרכזית לענישה – ולטעמנו היא מלמדת על מסוכנות רבה הנשקפת ממבצעה וכי העבירה של מכירת נשק או עבירה של סחר בכלי נשק, מגבירה את הסיכון שהוא יגיע לידיים עוינות ומשם קצרה הדרך לפיגוע בחפים מפשע – וגם אופייה של עבירה זו מלמד על המסוכנות הנשקפת מן האסיר.
19. שבי"כ, האמון על ביטחון הציבור, מציין כי עקב אופייה האידיאולוגי של העבירה הביטחונית וההיקף הנפוץ מאוד של תופעת האסירים המשוחררים החוזרים לסורם, הוא רואה מסוכנות בחזרתם של האסירים לשטח טרם סיום תקופת מאסרם.
20. הפסיקה קבעה לא אחת כי בעבירות המבוצעות על רקע אידיאולוגי – וזו התרשמותנו מן העבירות שביצע האסיר כמפורט לעיל – הנטל הרובץ על האסיר להוכיח כי מסוכנותו אוינה

ועדת שחרורים במקום מושבה בבית הסוהר קציעות לפי חוק שחרור על תנאי ממאסר, התשס"א - 2001

וש"ר 6288-02-19 (אסיר) נ' מדינת ישראל

- או הופחתה, כבד ביותר ומעבר לנטל המוטל על אסירים המרצים עונש מאסר בגין עבירות אחרות.
21. לא השתכנענו כי האסיר שבפנינו חזר בו מן האידאולוגיה העומדת בבסיס ביצוע עבירות מסוג זה, והוא הסתפק באמירה עמומה כי בכלא למד לקח ולמד "המון דברים".
22. בנסיבות אלה, לא הצליח לטעמנו האסיר להוכיח כי זנח את האידאולוגיה שהנחתה אותו בעת ביצוע העבירות נשוא כתב האישום וגזר הדין – ולא מקובלת עלינו הטענה שהעבירות בוצעו בהיותם ילדים, שכן האסיר היה כבר כבן 19 בעת ביצוען.
23. אשר על כן, נדחית הבקשה לשחרור מוקדם.
- בהינתן עמדת האסיר ובא כוחו - הועדה אוסרת פרסום שם האסיר בהחלטה.
- ניתנה והודעה היום כ"ג טבת תש"פ, 20/01/2020 במעמד הנוכחים.

גב' בת שבע זידמן,
חברת וועדה

מר אשר זיו,
חבר וועדה

חיים חדש,
שופט בכיר (בדימוס)

גב' אתי פרג'ון
נציגת שב"ס